

26. nedel'a C

Usiluj sa o spravodlivosť, zbožnosť, vieru, lásku, trpezlivosť a miernosť. Bojuj dobrý boj viery a zmocni sa večného života. K nemu si bol povolaný. (1 Tim 6,11-12)

Prvé čítanie

Kniha proroka Amosa 6,1a.4-7

Toto hovorí všemohúci Pán: "Beda tým, čo bezstarostne žijú na Sione, a tým, čo sa cítia bezpeční na vrchu Samárie. Spávajú na posteliach zo slonoviny, leňošia na pohovkách, jedávajú baránky zo stáda a vyk्रीmené teľatá zo stajne. Vyspevujú si za zvuku harfy, vymýšľajú si hudobné nástroje, ako mal Dávid. Pijú víno zo širokých čiaš, natierajú sa najlepším olejom, ale nad skazou Jozefa sa netrápia.

Preto teraz pôjdu na čele vyhnancoV do zajatia; prestane hulákanie povaláčov."

Druhé čítanie

1. list Timotejovi 6,11-16

Timotej, muž Boží, usiluj sa o spravodlivosť zbožnosť, vieru, lásku trpezlivosť, miernosť. Bojuj dobrý boj viery a zmocni sa večného života. K nemu si bol povolaný a preň si zložil pred mnohými svedkami slávnostné vyznanie. Pred Bohom, ktorý všetkému dáva život a pred Kristom Ježišom, ktorý pred Ponciom Pilátom vydal dobré svedectvo, ti nariaďujem: zachovaj náuku bez poškvry a bez úhony až do príchodu nášho Pána Ježiša Krista, ktorého nám v určenom čase dá uzrieť blahoslavený a jediný vládár, Kráľ kráľov a Pán pánov. On jediný je nesmrteľný a prebýva v neprístupnom svetle. Nikto z ľudí ho nevidel a ani vidieť nemôže. Jemu česť a večná moc! Amen.

Evanjelium

Lukáš 16,19-31

Istý bohatý človek sa obliekal do purpuru a jemného plátna a deň čo deň skvele hodoval. Pred jeho bránou líhal žobrák menom Lazár, plný vredov, a túžil nasýtiť sa tým, čo padalo z boháčovho stola. Aj psi prichádzali a lízali mu vtedy.

Jedného dňa chudák zomrel a anjeli ho zanesli do Abrahámovho lona. Zomrel však aj boháč a pochovali ho. A keď v pekle v mukách pozdvihol oči,

v diaľke videl Abraháma a Lazára v jeho lone. I zvolal: "Otec Abrahám, zmiluj sa nado mnou a pošli Lazára, nech si omočí aspoň koniec prsta vo vode a zvlaží mi jazyk, lebo sa hrozne trápim v tomto plameni." No Abrahám povedal: "Synu, spomeň si, že si dostal všetko dobré už za svojho života, ale Lazárovi sa ušlo len zlé. Teraz sa on tu raduje a ty sa hrozne trápiš. A navyše medzi nami a vami je veľká priepasť, takže nik – čo ako by chcel – nemôže prejsť odtiaľto k vám, ani od vás prekročiť k nám." Ale on povedal: "Prosím ťa, otče, pošli ho do domu môjho otca. Mám totiž päť bratov; nech ich varuje, aby sa nedostali na toto miesto múk." Abrahám mu odpovedal: "Majú Mojžiša a Prorokov, tých nech počúvajú." On vrazil: "Nie, otec Abrahám; ak príde k nim niekto z mŕtvych, budú sa kajať." Vtedy mu Abrahám povedal: "Ak nepočúvajú Mojžiša a Prorokov, nedajú sa presvedčiť, ani keby niekto z mŕtvych vstal."

Na zamyslenie

Prvé čítanie a evanjelium dnešnej nedele objasňujú, že v živote, ktorý sa zakladá na počúvaní Božieho slova, a v ktorom ide o jeho celkom konkrétne uskutočňovanie v živote, ako je to uvedené v tomto príklade solidarity s chudobnými. Keby sa náš život viery zakladal len na zbožných myšlienkach, slovách a liturgických úkonoch, hodnota takejto viery by bola veľmi malá. Vo viere ide totiž o konanie, ktoré vychádza zo živého vzťahu s Bohom, ide tu o poznanie Boha v našom blízkom. Takéto silné príklady, ktoré dnes čítame chcú ozrejmiť, zdôrazniť túto nevyhnutnosť.

Kto je bohatý v dnešnom čítaní? Bohatý je každý. Je to vždy človek, ktorý chce svoj život žiť len pre seba samého. Vina, chyba takéhoto človeka však nespočíva v jeho bohatstve. Jeho vina spočíva v tom, že jeho oči už nevidia, čo sa okolo neho deje. Slepota jeho očí vychádza zo slepoty srdca. V každom z nás sa skrýva niečo z tohto boháča, ak sa nedáme vyburcovať núdzou našich blízkych, ak im budeme naďalej ukazovať svoju ľahostajnosť. Lazarus je chudobný, bez pomoci. Je odkázaný na našu pomoc. Je to ten, ktorý je na tom horšie ako my. Je zaujímavé, že nie boháč je tu volaný po mene, ale ten, ktorého meno vo svete vlastne nemá žiadnu hodnotu, ten, ktorý je v našej spoločnosti nevýznamný. Tu dostáva meno opovrhnutý, vlastne ten, ktorý prináša posolstvo: Lazarus, t.j. hebrejsky "Boh pomáha". Boh pozerá na malého, bezmocného človeka, vyčleneného zo spoločnosti, zneužitého. On ho pozná a volá ho po mene a uchováva mu takto jeho dôstojnosť, nezávisle od každého ľudského rozsudku.

My sme tak chudobní ako aj bohatí – a tak ako chudobní aj ako bohatí sme odkázaní na Božie slovo preto, aby sme neprepadli ani do beznádeje a rezignácie, ale ani aby sme kvôli hrdosti a prehnanému sebavedomiu neminuli cieľ života.

Koniec podobenstva poukazuje na to, že nejde o zomrelých, ale o živých ("bratov"). Živí majú možnosť rozpoznať to podstatné ("Mojžiš a proroci") Ide tu o postoj k tým, ktorí nemajú ten istý potenciál – tu nachádzame súvislosť s prorokom Ámosom, ktorý neúnavne, napriek hrozbe procesu z velezrady žiada, vyzýva k spravodlivosti a solidarite. Poukazovanie proroka na nevyhnutné dôsledky tých, ktorí opovrhujú druhými by mali stačiť na to, aby nás pohli k zmene nášho správania, a aby sme objavili tých, ktorí sú pred našimi dverami zatrpknutí, chudobní, zúfalí, plní strachu, chorí, utlačení starosťami, a ktorí čakajú na našu pomoc, teplo, toleranciu, otvorenosť, čas ... Výhovorka "to som nevedel" nám raz nebude stačiť!